

**ΠΑΝΟΣ
ΣΟΜΠΟΛΟΣ**

**ΤΑ
ΤΡΑΓΙΚΑ
ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ
ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ-
ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΣ**
όπως τα έζησα

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ**

Θέση υπογραφής δικαιούχου/ων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας
εφόσον η υπογραφή προβλέπεται από τη σύμβαση.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής αδείας του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Ντοκουμέντα - Βιογραφίες
Πάνος Σόμπολος, *Τα τραγικά γεγονότα της τελευταίας*
τριακονταπενταετίας. Όπως τα έζησα
Υπεύθυνος έκδοσης: Κώστας Γιαννόπουλος
Επιμέλεια-διορθώσεις: Αρετή Μπουκάλα
Σελιδοποίηση: Παναγιώτης Βογιατζάκης
Φιλμ, μοντάζ: Μαρία Ποινιού-Ρένεση
Copyright® Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη)
και Πάνος Σόμπολος, 2015

Πρώτη έκδοση από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Ιούνιος 2015

KET 9982 ΚΕΠ 484/15

ISBN 978-960-16-6420-0

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665, ΦΑΞ: 210.36.50.069
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΝΕΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ 122, 563 34 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,
ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15, ΦΑΞ: 2310.70.63.55
Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

Στις εγγονούλες μου
Έλενα, Τζένη και Ιωάννα

Π ε ρ ι ε χ ό μ ε ν α

Πρόλογος	13
ΑΛΕΞ, Η πολύχροτη υπόθεση με τον 11χρονο μαθητή στη Βέροια που άφησε άναυδη την κοινή γνώμη	17
Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΕΦΟΠΛΙΣΤΗ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ, 420 κιλά χαρτονομίσματα τα λύτρα!	71
Η ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΠΕΙΡΑΤΕΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΙΑΠΩΝΕΣ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ, Το τραγικό τέλος του λεωφορειοπειρατή	93
ΜΑΧΗ ΑΕΡΟΠΕΙΡΑΤΩΝ ΜΕ ΚΟΜΑΝΤΟΣ, Από το Ελληνικό στη Μάλτα	104
ΥΠΟΘΕΣΗ ΚΑΤΣΑΦΑΡΕΑ ΣΤΟ ΟΙΤΥΛΟ ΛΑΚΩΝΙΑΣ, «Δεν σκότωσα εγώ τη μάνα και τον πατέρα μου. Είμαι αθώα»	121
ΙΣΟΒΙΑ ΚΑΘΕΙΡΞΗ ΣΕ ΒΙΟΤΕΧΝΗ ΓΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ, Αθώος στο εφετείο	133
ΑΛΒΑΝΟΣ ΚΑΚΟΠΟΙΟΣ ΑΣΠΑΣΤΗΚΕ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ και ομολόγησε τα εγκλήματά του	141
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ, Παπαδόπουλος και Σία	147

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ, ΚΕΡΚΥΡΑ, ΑΓΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΑΤΡΩΝ, Εξεγέρσεις στις φυλακές με οδυνηρά αποτελέσματα. Πώς στασίασαν οι κρατούμενοι	180
ΣΤΑΔΙΟ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ, ΘΥΡΑ 7 – 1981	199
ΛΟΥΣΙΟΣ ΠΟΤΑΜΟΣ, Η τραγωδία στο ράφτινγκ	210
ΕΠΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΝ ΕΚΛΑΙΓΑΝ και ήταν ζωντανός	223
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΛΙΑΝΤΙΝΗΣ, Το αίνιγμα του Ταϋγету	230
ΗΛΕΙΑ, Οι πιο πολύνεκρες και πιο καταστροφικές πυρκαγιές των τελευταίων ετών	243
ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΣΤΗΝ ΙΚΑΡΙΑ	269
ΠΥΡΚΑΓΙΑ ΣΤΙΣ ΑΠΟΘΗΚΕΣ ΠΥΡΟΜΑΧΙΚΩΝ ΤΗΣ ΜΑΛΑΚΑΣΑΣ, Ξημερώματα Χριστουγέννων 1987	274
MINION, ΚΑΤΡΑΝΤΖΟΣ ΣΠΟΡ, ΚΛΑΟΥΔΑΤΟΣ, Παρανάλωμα του πυρός τα πρώτα πολυκαταστήματα της Αθήνας	285
ΤΟΥΡΚΟΣ ΕΚΑΨΕ 33 ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ-ΣΟΦΙΑ	298
ΜΑΚΕΛΕΙΟ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ	313
ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΚΑΝΟΝΙ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ	326
ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΜΕ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΣΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ	332
ΥΠΟΘΕΣΗ ΚΩΣΤΑΛΕΞΙ	341
ΑΡΧΑΙΟΚΑΠΗΛΙΑ, Πώς έγδυσαν το μουσείο της Αρχαίας Κορίνθου	356
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΛΑΥΡΑΣ, Πρώην μοναχός και η παρέα του άρπαξαν τους θησαυρούς	371
ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, Το ριφιφι του αιώνα	380

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ, Σε επίσημη επίσκεψη με κλεμμένη Μερσεντές!	390
ΤΗΝ ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΠΕ κι εκείνη του έκοψε τα γεννητικά όργανα!	396
«ΗΛΙΟΣ», Το Μπρίνγκ που πετούσε χωρίς πιλότους και συνοδεία δύο πολεμικών αεροσκαφών	401
Η ΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΣΙΝΟΥΚ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ, Νεκρός και ο πατριάρχης	429
ΦΑΛΚΟΝ, Τραγωδία στον αέρα με το πρωθυπουργικό αεροσκάφος	444
ΟΡΟΣ ΘΟΡΥΣ, Συντριβή του C-130	465
ΓΙΑΚΟΒΛΕΦ, Ουκρανικό αεροσκάφος συντρίβεται στα Πιέρια Όρη	476
ΠΑΡΟΣ, Το ναυάγιο του «Εξπρές Σάμινα»	489
ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ, Το ναυάγιο του «Sea Diamond»	502
ΑΘΗΝΑ, ΚΑΛΑΜΑΤΑ, ΑΙΓΙΟ, Οι μεγαλύτεροι και οι πιο θανατηφόροι σεισμοί των τελευταίων ετών	514
ΤΕΜΠΗ, Φοβερό τροχαίο. Δεν έφτασαν ποτέ στα σπίτια τους 21 μαθητές!	536
ΤΟ ΦΟΝΙΚΟ ΠΕΤΑΛΟ ΤΟΥ ΜΑΛΙΑΚΟΥ	548
ΝΕΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΕ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΜΜΕΝΟ ΨΥΓΕΙΟ	554

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Είναι πολλά τα τραγικά και άλλα μεγάλα γεγονότα που κάλυψα δημοσιογραφικά κατά τη μακροχρόνια σταδιοδρομία μου. Από αυτές τις μεγάλες υποθέσεις επέλεξα τριάντα οκτώ για να τις περιλάβω σ' αυτό το βιβλίο, έχοντας πάντα τη βοήθεια του πολύτιμου αρχείου μου.

Πρόκειται για τρανταχτές υποθέσεις, που πραγματικά θα μείνουν για πάντα και θα συζητούνται. Είναι τα γεγονότα που μας απασχόλησαν δημοσιογραφικά, αλλά απασχόλησαν για βδομάδες και πολλούς μήνες και την ελληνική κοινή γνώμη, και συγκεκριμένα: πολύνεκρα ναυάγια, απαγωγές για λύτρα, αεροπειρατείες, λεωφορειοπειρατείες, αρχαιοκαπηλίες, θανατηφόροι και καταστροφικοί σεισμοί, μεγάλες πυρκαγιές με τραγικές συνέπειες, αεροπορικά δυστυχήματα, πολύνεκρα τροχαία δυστυχήματα, διαφόρων ειδών δυστυχήματα με πολλά θύματα, καθώς και πολλές άλλες υποθέσεις που τις θυμόμαστε μικροί και μεγάλοι.

Όλες αυτές τις υποθέσεις που περιλαμβάνονται στο βιβλίο τις έζησα από κοντά. Έκανα ρεπορτάζ πάντα στον τόπο που διαδραματίζονταν τα γεγονότα. Κατέγραφα κάθε αξιόλογη εξέλιξη. Ενημέρωνα τους αναγνώστες και τους τηλεθεατές με απλά λόγια για το τι έγινε, πώς έγινε, για

ποιο λόγο έγινε, για τις συνέπειες που ακολουθούσαν, αλλά και για κάθε σημαντική πτυχή που παρουσίαζε ενδιαφέρον.

Αυτό προσπάθησα να κάνω και σ' αυτό το βιβλίο. Αντικειμενική καταγραφή των όσων είδα και έζησα στις δημοσιογραφικές αποστολές, χωρίς ίχνος υπερβολής, χωρίς ίχνος μεγαλοποίησης. Με δυο λόγια πρόκειται για μια επιτομή όλων των μεγάλων γεγονότων που συγκλόνισαν την κοινή γνώμη την τελευταία τριακονταπενταετία.

Μεταξύ των άλλων, στο βιβλίο ο αναγνώστης θα βρει την πολύχροτη υπόθεση με τον 11χρονο μαθητή Άλεξ στη Βέροια, αλλά και τη φρικιαστική υπόθεση της αποκαλούμενης «εταιρείας δολοφόνων» με αρχηγό τον δικηγόρο Παπαδόπουλο και πολλές άλλες. Αυτή η υπόθεση του Παπαδόπουλου ήταν να περιληφθεί στο προηγούμενο βιβλίο με τα συγγερά εγκλήματα, αλλά για τεχνικούς λόγους είχε μείνει εκτός.

Τέλος, σ' αυτό το βιβλίο περιλαμβάνεται και η συγκλονιστικότερη υπόθεση που έχω ζήσει στη μακροχρόνια δημοσιογραφική μου σταδιοδρομία. Είναι η σκηνή που, κατά τις πολύνεκρες πυρκαγιές στην Ηλεία, αντίκρισα την ηρωική καθηγήτρια με τα τέσσερα αγγελούδια της, που είχαν περικυκλωθεί από τεράστιες φλόγες και κάηκαν και οι πέντε ζωντανοί!

Επισημαίνω και πάλι ότι όλες οι υποθέσεις που περιγράφω και σ' αυτό το βιβλίο είναι πέρα για πέρα αληθινές. Δεν περιέχουν φανταστικές σκηνές ή υποθετικές λεπτομέρειες. Πάντα πιστή καταγραφή και μόνο των πραγματικών περιστατικών.

Πιστεύω ότι αυτές οι υποθέσεις θα χρησιμεύσουν στους συναδέλφους δημοσιογράφους, στους σεναριογράφους και τους σκηνοθέτες, στους αστυνομικούς, στους πυροσβέστες, καθώς και στους φοιτητές ορισμένων πανεπιστημιακών και

άλλων σχολών. Αλλά θα είναι χρήσιμες και για τον ιστορικό του μέλλοντος, επειδή λόγω της αυθεντικότητάς τους μπορεί άνετα και χωρίς δισταγμό να στηριχτεί σ' αυτές.

ΑΛΞ

Η πολύκροτη υπόθεση με τον 11χρονο μαθητή στη Βέροια
που άφησε άναυδη την κοινή γνώμη

Άναυδη έμεινε η κοινή γνώμη από τη φρικιαστική υπόθεση που αποκαλύφθηκε στη Βέροια με πρωταγωνιστή και θύμα τον 11χρονο μαθητή Άλεξ. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης είχαν ασχοληθεί για καιρό με αυτή την πολύκροτη υπόθεση.

Αναμφισβήτητα έχουμε να κάνουμε με ένα πρωτοφανές ή, θα έλεγα καλύτερα, σπάνιο συμβάν στα αστυνομικά χρονικά με δράστες και θύμα ανηλίκους, αλλά σημαντικότερη πτυχή του είναι το γεγονός ότι δεν βρέθηκε πουθενά το πτώμα του νεκρού παιδιού.

Παρά τις εκτεταμένες έρευνες και τις ανακρίσεις γύρω από την εξαφάνιση, η σορός δεν κατέστη δυνατό να βρεθεί, πράγμα που δυσκόλεψε πολύ τόσο τις αστυνομικές όσο και τις δικαστικές αρχές στην πλήρη διαλεύκανση της υπόθεσης.

Η βασική δυσκολία στην πλήρη αποκάλυψη της αλήθειας έγκειται στο γεγονός ότι τα πέντε παιδιά που φέρεται να έχουν σχέση με την εξαφάνιση του Άλεξ, καταθέτουν τα περιστατικά και αργότερα τα ανακαλούν, δηλαδή λένε και ξελένε –πλην ενός–, με αποτέλεσμα να μην μπορεί κανείς, ακόμα και το δικαστήριο στο οποίο εκδικάστηκε η υπόθεση, να πει με βεβαιότητα εκατό τοις εκατό τι ακριβώς έχει γίνει.

Και ενώ τα γεγονότα διαδραματίστηκαν στις αρχές Φε-

βρουαρίου του 2006, η υπόθεση βγήκε στην επικαιρότητα μετά από καθυστέρηση περίπου τεσσάρων μηνών, και συγκεκριμένα στα τέλη Μαΐου με αρχές Ιουνίου. Αυτή η καθυστέρηση οφείλεται στο γεγονός ότι αρχικά εμφανίστηκε ως εξαφάνιση του παιδιού και πολλοί ήλπιζαν ότι θα βρισκόταν.

Μία από τις πολλές εκδοχές που είχαν ακουστεί τότε ήταν να είχε πάρει τον Άλεξ ο πατέρας του που ζει στη Γεωργία και ο οποίος είχε χωρίσει με τη μητέρα του Νατέλα.

Χάρη στην επιμονή των μέσων ενημέρωσης αλλά και στην επιμονή και την καρτερικότητα της ηρωικής Νατέλας, της μάνας του Άλεξ, η υπόθεση ερευνήθηκε διεξοδικά, για να φτάσουν οι αστυνομικές αρχές στη φοβερή αποκάλυψη που συγκλόνισε την κοινή γνώμη. Σημαντικό ρόλο έπαιξαν τα μέσα ενημέρωσης στην αποκάλυψη της υπόθεσης, ενώ μεγάλη ήταν η προσφορά της εκπομπής της συναδέλφου Αγγελικής Νικολούλη «Φως στο τούνελ» στο Alter, η οποία ασχολήθηκε πολλές φορές με την πολύκροτη υπόθεση.

Θα αναφερθώ διεξοδικότατα σ' αυτό το θρίλερ και θα παρουσιάσω όλες τις ιδιαίτερα συγκλονιστικές πτυχές του, αλλά προηγουμένως θα πρέπει να πω με δυο λόγια τι έγινε, να σας δώσω μια περίληψη.

Ο άτυχος Άλεξ διαπληκτίστηκε με πέντε μαθητές του Δημοτικού σχολείου και του Γυμνασίου Βέροιας, οι οποίοι τον κυνήγησαν από το πάρκο-πλατεία Εληάς ως το κέντρο της πόλης. Τα παιδιά, μετά από απόσταση εκατοντάδων μέτρων, τον πρόλαβαν και τον εγκλώβισαν στην πλατεία Δημαρχείου της Βέροιας. Εκεί τον χτυπούσαν με αγριότητα, με γροθιές και κλοτσιές στην κοιλιακή χώρα, στα πόδια και το κεφάλι. Κάποια στιγμή που πήγε να τους ξεφύγει, ένα από τα παιδιά του έβαλε τρικλοποδιά, με αποτέλεσμα να πέσει ο Άλεξ από τη μαρμάρινη σκάλα κι από ύψος

περίπου δύο μέτρων, να χτυπήσει στο κεφάλι και να βρει τον θάνατο.

Έκρουσαν το πτώμα σε παρακείμενο ακατοίκητο σπίτι και μετά, όπως είπαν τα παιδιά, το έθαψαν. Εδώ ανοίγω μια παρένθεση να σας πω ότι στο σημείο που υποστήριζαν ότι το έθαψαν, έγινε εκσκαφή δύο φορές, χωρίς φυσικά να βρεθεί το πτώμα του παιδιού. Στη συνέχεια το πήραν, όπως είπαν τα παιδιά, το μετέφεραν στο ποτάμι Τριπόταμος της Βέροιας κι από τη γέφυρα Μπαρμπούτα το έριξαν στα νερά και φυσικά δεν βρέθηκε ποτέ.

Αλλά και η μεταφορά από το εγκαταλειμμένο σπίτι και το ότι πέταξαν το άψυχο κορμί του παιδιού στο ποτάμι, δεν μπορεί να υποστηριχτεί με βεβαιότητα. Κι εδώ υπάρχουν κενά, όπως και στην πιθανή ταφή, τα οποία θα εξηγήσω αναλυτικότερα στη συνέχεια.

Την προσωπική μου άποψη για το τι έγινε θα την αναφέρω στο τέλος και με αυτή θα κλείσω την αναφορά σε αυτό το σοβαρότατο γεγονός.

Θα ήθελα να κάνω ακόμα μία επισήμανση: Μόλις αποκαλύφθηκε η υπόθεση, υπήρξαν και άνθρωποι που μίλησαν στα ΜΜΕ, μάρτυρες που κατέθεσαν στην αστυνομία και στο δικαστήριο διάφορες μαρτυρίες που κάποιες από αυτές ήταν εντελώς φανταστικές, άλλες περιείχαν υπερβολές, ενώ μερικές από αυτές είχαν σχέση με άλλες υποθέσεις εξαφάνισης. Συμβαίνουν κι αυτά!

Χαρακτηριστικά αναφέρω ανάμεσα στα άλλα ότι κάποιοι μίλησαν για απαγωγή του Άλεξ από συμμορία για να πουλήσουν τα όργανά του. Άλλοι ότι τον απήγαγε ο πατέρας του στην Τιφλίδα. Άλλος ότι η μητέρα του Άλεξ έκανε «τράφικινγκ» με Ρωσίδες, άλλος ότι ο πατριός του ήταν ύποπτος και πολλά άλλα που αποδείχτηκε ότι δεν είχαν καμιά σχέση με την πραγματικότητα.

Βρέθηκα στη Βέροια από την πρώτη στιγμή που απο-

καλύφθηκε η υπόθεση. Έμεινα αρκετές μέρες κάνοντας ρεπορτάζ. Μίλησα με τα παιδιά και εντυπωσιάστηκα αρνητικά, αλλά το γιατί θα το αναπτύξω πιο κάτω. Μίλησα με τη μάνα του Άλεξ, τη Νατέλα*, και με κάποιες άλλες μανάδες των παιδιών. Μίλησα με συγγενείς τους, με κατοίκους της Βέροιας και φυσικά με τις αστυνομικές και τις δικαστικές αρχές της πόλης, καθώς και με κάποιους από τους λιγοστούς μάρτυρες που υπήρξαν στην υπόθεση.

Όλα όσα είδα και έζησα θα τα αναφέρω με αντικειμενικότητα και φυσικά χωρίς διάθεση υπερβολής για εντυπωσιασμούς. Και πριν αρχίσω να γράφω για την πολύχροτη «υπόθεση Άλεξ», επισημαίνω ότι ούτε οι αστυνομικές αρχές ούτε οι δικαστικές μπόρεσαν να την εξιχνιάσουν πλήρως.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα με τη σειρά και θα φτάσουμε στον θάνατο του Άλεξ και στην καταδίκη των ανηλίκων που κατηγορήθηκαν ότι τέλεσαν το έγκλημα.

Η Νατέλα και ο Άλεξ

Η Νατέλα Ιτσουαίντσε γεννήθηκε στις 21 Αυγούστου 1964 στο Νάλτσικ της Ρωσίας και είναι Ρωσίδα υπήκοος.

Στις 14 Μαρτίου 1995, στο Νάλτσικ, απέκτησε εκτός γάμου ένα αγοράκι, τον Άλεξ, με τον Ευγένιο Μεσχισβίλι, γεωργιανής καταγωγής, που γεννήθηκε το 1967, είναι απόφοιτος ξένων γλωσσών και δίδασκε αγγλικά. Το παιδί το αναγνώρισε επίσημα ο Μεσχισβίλι. Έζησαν, ο Ευγένιος, η Νατέλα και ο Άλεξ, στην Τιφλίδα μέχρι που το παιδί έγινε εννέα μηνών.

Το ζευγάρι αντιμετώπιζε σοβαρά οικονομικά προβλή-

* Στο τέλος δημοσιεύω ολόκληρη τη συνέντευξη της Νατέλας που είχα πάρει στη Βέροια για τον τηλεοπτικό σταθμό Mega και είχε προβληθεί ένα μικρό μέρος.

ματα, ώσπου στο τέλος χώρισε. Η Νατέλα και ο Άλεξ πήγαν και εγκαταστάθηκαν στους γονείς της στο Νάλτσικ, ο δε Ευγένιος στους δικούς του γονείς στην Τιφλίδα.

Τα οικονομικά προβλήματα στο σπίτι της Νατέλας γίνονταν οξύτερα και τα πράγματα δυσκόλευαν. Μια πρώτη εξαδέλφη της Νατέλας (οι πατεράδες τους είναι αδέρφια) εργαζόταν στη Βέροια. Μίλησε μαζί της, και μάλιστα συζήτησαν να έρθει κι αυτή στην Ελλάδα για μια καλύτερη ζωή. Έτσι, η Νατέλα το 1999, προσκεκλημένη της εξαδέλφης της Ίας Ιτσουαίντσε, έρχεται στην Ελλάδα και εγκαθίσταται στη Βέροια. Τον Άλεξ αναγκάστηκε να τον αφήσει στους γονείς της με την προοπτική να τον φέρει αργότερα.

Βρήκε δουλειά ως σερβιτόρα σε ένα καφέ μπαρ της πόλης κι έπαιρνε 3.000 δρχ. τον μήνα. Την τελευταία βδομάδα δεν την είχαν πληρώσει και επειδή αυτή η δουλειά δεν της ταίριαζε, έφαξε και βρήκε μια ηλικιωμένη γυναίκα την οποία περιποιείτο. Παράλληλα έκανε και τις αναγκαίες ενέργειες για την αναγνώριση στην Ελλάδα των μουσικών της σπουδών και του πτυχίου της. Αργότερα καταφέρνει και πιάνει δουλειά στο Ωδείο Φίλιππος της πόλης, δεδομένου ότι είναι καθηγήτρια της μουσικής, και συγκεκριμένα του πιάνου.

Στις αρχές του 2002, η Νατέλα γνωρίζεται με τον Δημήτρη Σιαΐνη, έναν εξαιρετο άνθρωπο, τον οποίο γνώρισα στη Βέροια και τον εκτίμησα. Διατηρεί πρακτορείο Προ-Πο.

Τον Μάιο του 2002, ο Άλεξ, με τη συναίνεση του φυσικού του πατέρα, ήρθε στην Ελλάδα και έμενε πλέον με τη μητέρα του στη Βέροια.

Τον Νοέμβριο του 2004, η Νατέλα παντρεύεται με πολιτικό γάμο τον Δημήτρη Σιαΐνη και έκτοτε ο Άλεξ ζει με τη μητέρα του και τον πατριό του, ο οποίος τον υπεραγαπούσε, οι δε σχέσεις της οικογένειας, όπως μου έλεγαν οι ίδιοι αλλά και γνωστοί και γείτονές τους, ήταν άριστες. Η

ζωή τους κυλούσε αρμονικά, ενώ τα οικονομικά τους πήγαιναν αρκετά καλά.

Ήταν τόσο μεγάλη η αγάπη του Δημήτρη Σιαΐνη προς τον Άλεξ που αφιέρωνε όλο τον ελεύθερο χρόνο του σε αυτόν, του μιλούσε πάντα με τρυφερότητα και προσπαθούσε να ικανοποιεί όλες τις επιθυμίες του! Ο Άλεξ τον αποκαλούσε πατέρα, κι εκείνος το θεωρούσε δικό του παιδί.

Εδώ θα πρέπει να αναφέρω και κάτι που διαπίστωσα στη Βέροια. Τη Νατέλα, εκτός από τον σύζυγό της Δημήτρη, τη βοήθησε και της συμπαραστάθηκε με όλες του τις δυνάμεις ο γνωστός Βεροιώτης δικηγόρος Πυθαγόρας Ιερόπουλος. Αυτός ο άνθρωπος ήταν πάντα δίπλα της.

Ως προς τον Άλεξ, από το ρεπορτάζ που έκανα στη Βέροια, προέκυψαν τα εξής: ήταν ένα παιδί σοβαρό, μελετηρό, του άρεσε το διάβασμα και ο αθλητισμός, σεβαστικό προς τους μεγαλύτερους, αλλά και ιδιαίτερα αγαπητό μεταξύ πολλών συμμαθητών του. Οι δάσκαλοι και οι οικείοι του το χαρακτήριζαν ως ιδιαίτερα ευαίσθητο παιδί, συνεσταλμένο, κλειστό, με περιορισμένη κοινωνικότητα και με έλλειψη θάρρους.

Ερχόμενος στην Ελλάδα, ο Άλεξ αντιμετώπισε πρόβλημα με τη γλώσσα, αλλά τον βοήθησε σημαντικά η μητέρα του, η οποία τον Σεπτέμβριο του 2002 τον έγραψε στη Β' τάξη του 1ου Δημοτικού Σχολείου Βέροιας. Όπως ήταν φυσικό, η ενσωμάτωση του μικρού Άλεξ στο σχολικό περιβάλλον υπήρξε από την αρχή προβληματική. Πέρα από τις αναμενόμενες μαθησιακές του δυσκολίες, δεχόταν και τα πειράγματα συμμαθητών του για την καταγωγή του και το όνομά του. Τον αποκαλούσαν περιπαικτικά «Ρώσο».

Ο πατριός του για να ισορροπήσει την ψυχική αναστάτωση του Άλεξ, είπε στη Νατέλα να τον υιοθετήσει. Δεν έγινε όμως κατορθωτό επειδή ο φυσικός του πατέρας Ευγένιος Μεσχισβίλι δεν έδωσε τελικά τη συγκατάθεσή του.

Ωστόσο, τόσο η Νατέλα όσο και ο σύζυγός της Δημήτρης, με ιδιαίτερο αίσθημα ευθύνης, έκαναν ό,τι μπορούσαν για να βοηθήσουν το παιδί στην εξωσχολική του εκπαίδευση εμπλουτίζοντας τον χρόνο του με δραστηριότητες όπως μαθήματα πιάνου, αγγλικών, ζωγραφικής και μπάσκετ.

Θα ήθελα εδώ να επισημάνω ότι η ανάπτυξη του Άλεξ αναφορικά με τη σωματική του διάπλαση ήταν εντυπωσιακή. Σε ηλικία 11 ετών είχε ύψος 1,68, πράγμα που υποσχόταν μια πολύ καλή καριέρα στο μπάσκετ.

Σύμφωνα με τα όσα κατέθεσε η Νατέλα στο δικαστήριο, τα προβλήματα που αντιμετώπιζε το παιδί στο σχολείο ήταν μεγάλα. Προσπάθησε πολλές φορές, όπως είπε, να του τονώσει την αυτοπεποίθηση, να το κάνει ανταγωνιστικό στο σκληρό σχολικό περιβάλλον, και συζητούσε μαζί του τρόπους λεκτικής αντιπαράθεσης στα πειράγματα των συμμαθητών του.

Κατά τη σχολική χρονιά 2005-2006 που ο Άλεξ φοιτούσε στην Ε' τάξη, δυσκολεύτηκε πολύ, καθώς είχε αναπτύξει αντιπαλότητα με δύο αδέρφια τα οποία μετέπειτα κατηγορήθηκαν στην όλη υπόθεση του θανάτου του. Τα παιδιά αυτά τον κορόιδευαν για την καταγωγή του, για την έλλειψη φυσικού πατέρα, αλλά και για την εμφάνισή του που ήταν ψηλός, αδύνατος, με γυαλιά και πεταχτά αυτιά.

Μετά τις συνεχείς προστριβές με τα δύο αδέρφια κι άλλους μαθητές, φίλους των αδελφών, είχε συζητήσει με τη μητέρα του και τον πατριό του να φοιτήσει την επόμενη χρονιά σε άλλο σχολείο. Δυστυχώς δεν πρόλαβε καθώς τον πρόλαβαν τα τραγικά γεγονότα που του στοίχισαν τη ζωή!

Όταν διαδραματίστηκαν τα γεγονότα, ήταν 11 χρόνων, μαθητής, όπως είπαμε και παραπάνω, της Ε' τάξης του 1ου Δημοτικού Σχολείου Βέροιας. Ήταν τότε και αθλητής του μπάσκετ. Ανήκε στην ομάδα «Φίλιππος» και έκανε προπονήσεις τέσσερις φορές την εβδομάδα από τις 6 έως τις 7

το βράδυ στο κλειστό γυμναστήριο μπάσκετ «Εληάς» Βέροιας.

Τα πέντε παιδιά που κατηγορήθηκαν

Τα πέντε παιδιά, τα οποία δικάστηκαν για εμπλοκή στην «υπόθεση Άλεξ», με τα τραγικά γι' αυτόν αποτελέσματα, είναι: ο Β.Χ., 13 χρόνων, μαθητής της Α' τάξης του Γυμνασίου Βέροιας, ο αδελφός του Ε.Χ., 12 χρόνων, μαθητής της ΣΤ' τάξης του Δημοτικού, ο Σ.Ε., 12 χρόνων, μαθητής της Α' τάξης του Γυμνασίου, ο Α.Β., 13 χρόνων, που κατάγεται από την Αλβανία, κάτοικος Βέροιας, μαθητής της Α' Γυμνασίου, και ο Α.Ζ., 13 χρόνων, που γεννήθηκε στη Δράμα και μένει στην Αθήνα, μαθητής της Β' τάξης Γυμνασίου. Όλα τα παιδιά, όπως διαπιστώνετε, είναι ανήλικα: 12 και 13 χρόνων.

Τα δύο αδέρφια είναι Ελληνόπουλα, το τρίτο ρουμανικής καταγωγής, το τέταρτο από την Αλβανία και το πέμπτο Βορειοηπειρωτόπουλο. Εδώ οφείλω να διευκρινίσω ότι στο κείμενο αυτής της υπόθεσης πολλές φορές θα αναφέρω την καταγωγή, π.χ. Αλβανός, Ρουμάνος και Βορειοηπειρώτης, από τα πέντε παιδιά. Δεν έχω ρατσιστική διάθεση, μακράν εμού κάτι τέτοιο. Το κάνω για να διευκολύνω τον αναγνώστη επειδή δεν μπορώ να αναφέρω τα ονοματεπώνυμά τους, γιατί είναι ανήλικα, και με τα αρχικά πολλές φορές μπερδεύομαστε.

Για την υπόθεση κατηγορήθηκε και έκτο παιδί. Είναι ο τρίτος αδελφός, ο 14χρονος Π.Χ., ο οποίος δεν πήρε μέρος στη συμπλοκή και στα όσα επακολούθησαν. Όμως πήγε κατηγορούμενος για ψευδή κατάθεση – θέλησε δηλαδή να καλύψει τα αδέρφια του, λένε οι αστυνομικές και οι δικαστικές αρχές, καταθέτοντας ψέματα ότι δεν γνώριζε τίποτα για το τραγικό συμβάν ενώ γνώριζε.

Με τα πέντε παιδιά ήρθα σε επαφή όταν βρέθηκα στη Βέροια, αλλά δεν μπόρεσα να καταλάβω πολλά πράγματα. Μου έκανε όμως εντύπωση τότε ο ένας από τα αδέρφια που μου μιλούσε με μια αδιαφορία και μου έλεγε, όπως και σε άλλους συναδέλφους, ότι δεν ξέρει τίποτα γι' αυτά που τον ρωτάμε.

Σε έναν από τους συνηγόρους που βρέθηκαν στη Βέροια, στην Άννα Βόζεμπεργκ, ο ίδιος είχε μιλήσει πολύ σκληρά και με ιδιαίτερη θρασύτητα. Όπως μου έλεγε η γνωστή δικηγόρος, στη Βέροια όπου βρισκόμασταν, της είπε πράγματα που την άφησαν άφωνη και φυσικά δεν μπορώ να τα αναφέρω και να τα γράψω.

Τα πέντε παιδιά, εκτός από τους αστυνομικούς και τους δικαστές, τα εξέτασαν και πολλοί ψυχολόγοι, ψυχίατροι και παιδοψυχίατροι. Όλοι αυτοί συνέταξαν πολυσέλιδα πορίσματα.

Θα ήθελα εδώ να πω ότι δυστυχώς δεν φέρνουν όλη την ευθύνη τα παιδιά. Ίσως φταίει και η κατάσταση των οικογενειών τους. Οι δύο θεμέλιοι λίθοι στη σωστή ανάπτυξη ενός παιδιού είναι, όπως όλοι γνωρίζουμε, η οικογένεια και το σχολείο. Δηλαδή οι αρχές που παίρνει το παιδί από την οικογένεια και τα εφόδια του σχολείου, αλλά προσοχή τις παρέες που κάνουν τα παιδιά μας. Αυτές οι παρέες μπορεί να τα τινάξουν όλα στον αέρα. Θα δείτε πιο κάτω τις οικογένειες των παιδιών και θα βγάλετε τα δικά σας συμπεράσματα.

Σύμφωνα με όλα αυτά τα πορίσματα και όσα κατατέθηκαν στο δικαστήριο που εκδικάστηκε η υπόθεση, η οικογενειακή κατάσταση των παιδιών έχει ως εξής:

Ο Β.Χ. γεννήθηκε το 1993 και είναι το δεύτερο από τα πέντε παιδιά της οικογένειας Χ. Μετά από δύο σύντομες περιόδους διαμονής στη Γερμανία, η οικογένεια επέστρεψε

στη Βέροια το 1995. Ο πατέρας ασχολήθηκε αρχικά με διάφορες εργασίες, ενώ η μητέρα δούλευε καθαρίστρια.

Σύμφωνα πάντα με τα πορίσματα και τις καταθέσεις στο δικαστήριο, ο πατέρας άρχισε να μην εργάζεται. Το είχε ρίξει στο ποτό. Γυρνούσε στο σπίτι μεθυσμένος και προκαλούσε προβλήματα. Έγινε στη συνέχεια εριστικός, ζήλευε τη μητέρα, δεν την άφηνε να κάνει παρέα με τις φίλες της, και μάλιστα τη χτυπούσε μπροστά στα παιδιά τους. Πολλές φορές κι αυτά τα αθώα πλάσματα έπεσαν θύματα ξυλοδαρμού από τον πατέρα.

Αυτός ο πατέρας –πάντα σύμφωνα με τα επίσημα πορίσματα–, το 2001 εγκαταλείπει την οικογένειά του και φεύγει για τη Γερμανία. Έτσι η μάνα έμεινε μόνη να μεγαλώσει και να αναθρέψει τα πέντε ανήλικα παιδάκια της.

Ο Β. σε μια κρίσιμη ηλικία είχε βιώσει τις συγκρούσεις των γονιών του, τη βίαιη συμπεριφορά προς τη μητέρα του, τη δική του κακοποίηση και απόρριψη από τον ίδιο τον πατέρα και τη διάλυση της οικογένειάς του.

Μετά την εγκατάλειψη της οικογένειας από τον πατέρα, τον πατρικό ρόλο αναλάμβανε άλλοτε ο παππούς Β.Τ. και άλλοτε ο μεγαλύτερος αδελφός τους Π. Ο παππούς συνέχισε να επιβάλλεται στα παιδιά με τη βία.

Αυτό το οικογενειακό περιβάλλον αναπόφευκτα επηρέασε και τη μαθησιακή εξέλιξη του Β.Χ., ο οποίος πήγε για πρώτη φορά σε ελληνικό σχολείο στη Γερμανία, στην Α΄ Δημοτικού. Όταν επέστρεψε η οικογένειά του στη Βέροια, ξαναπήγε ο Β. στην Α΄ Δημοτικού σε ηλικία οκτώ χρόνων. Στο σχολείο δεν τα πήγαινε καλά, ούτε καλός μαθητής ήταν, ούτε είχε καλές σχέσεις με όλους τους συμμαθητές του. Αντίθετα, είχε συνεχείς προστριβές μαζί τους. Κάπνιζε και περιφερόταν άσκοπα στην πόλη της Βέροιας.

Ο αδελφός του Ε.Χ. μεγάλωσε κι αυτός στο ίδιο προβληματικό οικογενειακό περιβάλλον, πράγμα που είχε ως

αποτέλεσμα την παντελή αδιαφορία για τη σχολική μάθηση. Απουσίαζε συχνά από το σχολείο ή πήγαινε με σημαντική αργοπορία και συνήθως φαινόταν κουρασμένος.

Σε μία από τις εκθέσεις των ειδικών αναφέρεται ότι και ο Ε.Χ., όπως και ο αδελφός του Β., έχει ίδια αποκλίνουσα συμπεριφορά, η οποία εντάσσεται στην ίδια διάγνωση των διαταραχών συμπεριφοράς. Και συνεχίζει:

«Από την άλλη μεριά, αξιοπρόσεκτη είναι η ιδιαίτερη σχέση που έχουν τα δυο παιδιά με τη μητέρα τους την οποία σέβονται και θεωρούν “ηρωίδα” διότι μεγαλώνει και τα πέντε αδέρφια μόνη της. Επίσης διαφαίνεται να εμφορούνται από σεβασμό στα θεία (δεν θα καταφέρονταν υβριστικά κατά των συμβόλων της πίστης), από σεβασμό στην αξιοπρέπεια των γυναικών (δεν θα σήκωναν ποτέ χέρι σε γυναίκα), ενώ έκδηλη είναι και η αφοσίωσή τους στη φιλία, στοίχια που συνιστούν πρωτόλειους εσωτερικευμένους κώδικες ηθικής».

Ο τρίτος της παρέας είναι ο Σ.Ε. που γεννήθηκε το 1994 στη Βέροια, μαθητής της Α΄ Γυμνασίου. Οι γονείς του είναι ρουμανικής καταγωγής. Ήρθαν στην Ελλάδα το 1990 ως οικονομικοί μετανάστες κι από την αρχή εγκαταστάθηκαν στη Βέροια.

Η μητέρα του εργάστηκε στην αρχή σε συμβολαιογραφείο και παράλληλα σπούδασε στα ΤΕΙ Αισθητικής Σίνδου. Την περίοδο που αποκαλύφθηκε η υπόθεση εργαζόταν ως αισθητικός σε γυμναστήριο της Βέροιας.

Με την είσοδο του παιδιού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, η οικογένεια εμφανίζεται δεμένη και ο Σ. αναπτύσσεται φυσιολογικά. Μπαίνοντας όμως στην Α΄ Δημοτικού εμφανίζει μαθησιακές δυσκολίες και οι εκπαιδευτικοί τον χαρακτήριζαν τεμπέλη και πεισματάρη, απείθαρχο και επιθετικό στην τάξη. Οι συμμαθητές του τον απέφευγαν επειδή τον φοβούνταν και δεν τον έκαναν παρέα.

Η μητέρα του κατέβαλε υπεράνθρωπες προσπάθειες να βοηθήσει το παιδί της. Κατέφυγε και σε ειδικούς, αλλά δεν είχε αποτέλεσμα. Η κατάσταση επιδεινώθηκε όταν το 2002 ο πατέρας του χώρισε με τη μάνα του κι εγκατέλειψε το σπίτι. Απόρροια της γενικευμένης αποτυχίας που βίωνε το παιδί ήταν η ανάπτυξη αντικοινωνικής συμπεριφοράς. Όσο περνούσε ο καιρός, το παιδί έδειχνε σκληρή συμπεριφορά και εκρήξεις έντονου θυμού. Οι παρέες του ήταν τα δύο αδέρφια, τα Ελληνόπουλα.

Ο τέταρτος της παρέας είναι ο Α.Μ. που γεννήθηκε το 1993 στην Αλβανία, είναι ένα από τα τρίδυμα αγόρια που απέκτησαν οι γονείς του. Δύο χρόνια πριν, είχαν γεννήσει και ένα κοριτσάκι. Οι γονείς του ήρθαν το 2001 στην Ελλάδα ως οικονομικοί μετανάστες και εγκαταστάθηκαν στη Βέροια. Στην Αλβανία, ο Α.Μ. πήγε σχολείο μόνο δύο-τρεις μήνες. Μόλις το 2003, δηλαδή σε ηλικία 10 ετών, άρχισε να παρακολουθεί με τα αδέρφια του τη σχολική εκπαίδευση στο 8ο Δημοτικό Σχολείο Βέροιας, και μάλιστα γράφτηκαν τον Ιανουάριο, στη μέση της σχολικής χρονιάς.

Ο Α.Μ. χαρακτηρίζεται από τους δασκάλους και τους οικείους του ως έξυπνος, γελαστός, εξωστρεφής, με καλή αίσθηση χιούμορ. Με όλα αυτά τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα, έγινε συμπαθής μεταξύ των συμμαθητών του.

Όμως υπήρχε οικονομικό πρόβλημα στην οικογένεια, και μάλιστα έντονο. Δούλευαν μόνο εποχικά οι γονείς και δεν είχαν μόνιμη δουλειά και μεροκάματο. Ζούσαν σε μια παράγκα με στρώματα στοιβαγμένα και τα χρησιμοποιούσαν σαν κρεβάτια. Δεν είχαν χρήματα να πάρουν ένα σάντουιτς και πολλές φορές οι δάσκαλοι έβαζαν χρήματα για να αγοράσουν κάτι να φάνε από το κυλικείο του σχολείου. Μάζευαν ρούχα δάσκαλοι και κάποιοι γνωστοί τους και τους τα έδιναν, ενώ πλήρωναν και το αντίτιμο των εκδρομών ώστε να μη στερηθούν τα αδελφάκια.

Η κατάσταση επιδεινώθηκε αργότερα, όταν ο πατέρας του Α.Μ. το 'ριξε στο πιοτό. Μεθούσε συνέχεια και η μητέρα ήταν η μόνη που πάλευε για να βγάλει πέρα την οικογένειά της.

Σιγά σιγά ο Α.Μ. άρχισε να αναπτύσσει μια παραβατική συμπεριφορά. Δηλαδή άρχισε να κάνει μικροκλοπές τροφίμων από περίπτερα, ποδήλατα από συνομηλίκους του. Επίσης απουσίαζε συχνά από το σχολείο κι έλεγε διάφορα ψέματα.

Ο πέμπτος της παρέας είναι ο Α.Ζ. που γεννήθηκε το 1993 στο Μεσοχώρι της Δράμας από γονείς που ήρθαν ως οικονομικοί μετανάστες από την Αλβανία. Αρχικά εγκαταστάθηκαν για λίγο στη Βέροια κι από το 1992 έως το 1997, λόγω της εργασίας του πατέρα του στο φράγμα του Παρανεστίου, έμεναν στη Δράμα. Στη συνέχεια έφυγαν για την Αθήνα όπου έμειναν ως τον Απρίλιο του 2005 οπότε επέστρεψαν στη Βέροια.

Η μάνα του έπιασε δουλειά σε κεντρικό εστιατόριο της πόλης ως βοηθός μάγειρα. Διέκοψε την εργασία της στις αρχές Ιουνίου του 2006 όταν όλα έδειχναν ότι ο γιος της είναι μπλεγμένος στην υπόθεση της εξαφάνισης του Άλεξ. Από τον Σεπτέμβριο του 2006, ολόκληρη η οικογένεια του Α.Ζ. μετακομίζει και πάλι στην Αθήνα όπου ζει μόνιμα.

Ο Α.Ζ. χαρακτηρίστηκε από τους ειδικούς επιστήμονες ως ανασφαλής, με συγκρούσεις και ενοχές, ενώ είχε αγχώδη διαταραχή μαζί με καταθλιπτικά στοιχεία, με αποτέλεσμα να παρουσιάζει φοβικές εκδηλώσεις και να κλαίει συνεχώς. Όλα αυτά έκαναν το παιδί να έχει σοβαρές σχολικές δυσκολίες και να βιώνει συνεχώς τη σχολική αποτυχία. Πάντως η δασκάλα του σχολείου του τον χαρακτήριζε ζωηρό, αλλά έλεγε ότι το παιδί δεν είχε επιθετικές τάσεις.

Αυτά είναι τα χαρακτηριστικά στοιχεία των πέντε παιδιών

και των οικογενειών τους, και τα ανέφερα αναλυτικά –από τα στοιχεία που πήρα από τα διάφορα ρεπορτάζ μου και τις σχετικές δικογραφίες– για να βγάλει ο καθένας μας τα δικά του συμπεράσματα.

Αυτά τα πέντε παιδιά συγκρότησαν σταδιακά μια παρέα κι αργότερα έγιναν μια συμπαγής ομάδα με άρρηκτους δεσμούς φιλίας. Πρώτα τα δύο αδέρφια, τα Ελληνόπουλα, με τον Σ.Ε. κι αργότερα ο Α.Μ. και μετά ο Α.Ζ. Διευκρινίζω εδώ ότι σε καμιά περίπτωση δεν πρόκειται για εγκληματική ομάδα. Λέω, και το επισημαίνω, ότι ήταν μια παρέα.

Σύμφωνα με τους ειδικούς επιστήμονες, τα παιδιά εντάχθηκαν στην παρέα με βάση κάποια ψυχολογικά χαρακτηριστικά, επιδιώκοντας μέσα από την ομάδα να υποκαταστήσουν την οικογένεια και να βρουν διέξοδο στις προσωπικές τους αδυναμίες. Μέσα από την παρέα αποκτούσαν οντότητα και ισχύ. Η κλεπτομανία που ήταν γνώρισμα του ενός, έγινε συνήθεια και για τους υπόλοιπους τέσσερις, ενώ τη λεία τους από τις μικροκλοπές που έκαναν τη μοιράζονταν. Για να μπορούν να καπνίζουν με την άνεσή τους είχαν βρει χώρο μέσα σε ένα εγκαταλειμμένο σπίτι κοντά στο Δημαρχείο.

Όπως ήταν φυσικό, οι μητέρες των παιδιών είχαν αντιληφθεί την κατάσταση και προσπαθούσαν να βρουν τρόπο να σταματήσουν την κατρακύλα. Ωστόσο η δραστηριότητα της παρέας των πέντε παιδιών συνεχίστηκε και μετά την εξαφάνιση του Άλεξ.

Η εξαφάνιση του Άλεξ

Μετά από αυτή την αναλυτική ενημέρωση για τους πρωταγωνιστές της υπόθεσης, θα επιστρέψουμε στις αρχές Φεβρουαρίου που εξαφανίστηκε ο 11χρονος Άλεξ.